

Sygn. akt IV Ka 813/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jadwiga Żmudzka

Sędziowie: SSO Grażyna Paweła-Gawor

SSO Sławomir Noga (spr.)

Protokolant: st. prot. Marta Kruk

przy udziale Marii Zębali Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2014 roku, sprawy

W. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 157 § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie z dnia 29 maja 2014r. sygn. akt II K 113/14/P,

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uchyla określenie zawarte w punkcie II dotyczące nawiązki: „płatną w dwóch ratach, pierwsza w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku, druga w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie do dnia 30.11.2014r.”; w pozostałym zakresie przedmiotowy wyrok utrzymuje w mocy i zwalnia oskarżonego od zwrotu należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Grażyna Paweła – Gawor SSO Jadwiga Żmudzka SSO Sławomir Noga

Sygn. akt IV Ka 813/14

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 4 września 2013 roku w K., spowodował naruszenie czynności narządu ciała swojej matki K. S. powodując u niej stłuczenie głowy i żeber po stronie prawej, skutkiem czego naruszenie czynności narządu ciała trwało nie dłużej niż siedem dni,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 157 § 4 kk

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie wyrokiem z dnia 29 maja 2014 roku sygn. akt II K 113/14/P orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko W. S. o czyn zarzucany mu aktem oskarżenia, stanowiący występki z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 157 § 4 kk warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na mocy art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. S. w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych płatną w dwóch ratach, pierwsza w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku, druga w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie do dnia 30.11.2014r.;

III. na mocy art. 67 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na zasadzie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądza na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. S. od oskarżonego kwotę 612 zł (sześćset dwanaście złotych) tytułem poniesionych przez nią w toku postępowania wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

V. na zasadzie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Wyrok ten w drodze apelacji zaskarżył, w części dotyczącej o karze na niekorzyść oskarżonego, prokurator zarzucając:

Obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 67 § 3 kk, polegającą na wskazaniu w wyroku warunkowo umarzającym terminu do wykonania orzeczonego środka karnego w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej K. S..

Prokurator wniósł w apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie określenia „płatną w dwóch ratach, pierwsza w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku, druga w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie od dnia 30.11.2014 roku”.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

W pełni zasługuje na aprobatę pogląd skarżącego prokuratora, iż Sąd nie może w wyroku o warunkowym umorzeniu postępowania określić sposobu i terminu wykonania orzeczonego środka karnego w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej K. S., bowiem żaden przepis prawa karnego nie nakłada nań takiego obowiązku, ani nie daje mu takiego uprawnienia (por. wyr. S.N. z dnia 4 grudnia 2003r. OSNKW 2004/2/21 Biul. SN 2004/2/21, wyr. S.A. w Katowicach z dnia 30 września 2008r., sygn. akt II AKa 282/08, Lex nr 477637).

Z wykładni językowej art. 67 § 3 kk jednoznacznie wynika, iż przepis ten czyni wyraźne rozróżnienie między obowiązkami do których między innymi zalicza zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody w całości czy w części, a środkami karnymi do których zalicza między innymi nawiązkę. Tak więc art. 67 § 3 kk rozgranicza środki probacyjne od środków karnych.

Rozgraniczenie to ma istotne znaczenie, bowiem w sytuacji nałożenia obowiązków probacyjnych Sąd zobowiązany jest do określenia czasu i sposobu ich wykonania – art. 74 § 1 kk, natomiast przy orzeczeniu środków karnych do których zalicza się nawiązkę – art. 39 pkt 6 kk tak postąpić nie może, bowiem żaden przepis materialno prawny nie daje mu ku temu podstaw.

Z powołanego w zaskarżonym wyroku podstaw orzeczenia nawiązki, a to art. 67 § 3 kk nie wynika konieczność ani uprawnienia do zakreślenia przez Sąd terminu w którym przedmiotowa nawiązka ma być płatna.

Zgodnie z art. 196 § 1 kkw „w razie orzeczenia nawiązki Sąd z urzędu i bez pobierania jakichkolwiek opłat, przesyła tytuł pokrzywdzonemu lub innej osobie uprawnionej”, a czyni to bezzwłocznie, gdy orzeczenie staje się wykonalne, tj. z chwilą uprawomocnienia się wyroku.

Zupełnie inaczej problem ten przedstawia się w sytuacji nałożenia obowiązku, gdyż wówczas klauzula wykonalności może być nadana po upływie, do którego skazany miał spełnić świadczenie i dopiero wtedy roszczenie majątkowe, w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego, będzie wymagalne.

Powyższe przesądza o tym, że Sąd orzekający przy warunkowym umorzeniu postępowania środek karny w postaci nawiązki wymieniony w art. 39 pkt 6 kk, nie może w ogóle wypowiadać się co do terminu jego wykonania.

Z tych przyczyn na zasadzie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uchyla określenie zawarte w punkcie II dotyczące nawiązki: „płatną w dwóch ratach, pierwsza w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku, druga w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych płatna w terminie do dnia 30.11.2014r.”, w pozostałym zakresie przedmiotowy wyrok utrzymuje w mocy i z uwagi na względy słuszności, popełnione błędy przez Sąd Rejonowy nie powinny obciążać oskarżonego, zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Grażyna Paweła-Gawor SSO Jadwiga Żmudzka SSO Sławomir Noga

MK